

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm
Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei
mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda,
tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones
humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. I. De Romano Pontifice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

His prænotatis videndum est, in quibus personis resi-
deat potestas ferendarum legum præsertim Ecclesiastica-
rum, quæ nostrum institutum magis spectant: quod in se-
quenti, paraphis investigabimus.

S. I.

De Romano Pontifice.

DICENDVM I. inter legislatores Ecclesiasticos Roma-
num Pontificem tanquam S. Petri successorem, i. sius-
que Christi Domini vicariū, ac summum totius Ecclesie
patorem, primum ac præcipuum locum tenere.

Probatur 1. ex scriptura: S. Matth. 16 ubi Christus Do-
minus S. Petrum alloquens, Tu es Petrus, inquit, & super
hanc Petram adificabo Ecclesiam meam: & S. Ioan. 21. eidem
dicit: Pasc e agnos meos; pasc e oves meas: quæ verba expendens
S. Bern. Lib. 2. de consil. Non modo, inquit, ovum. sed & pa-
strum tu unus omnium pastor: unde id probem, quæru? ex verbo
Domini: cui enim non dico? episcoporum, sed Apostolorum sic ab-
solute & indiscretæ tota commissa sunt oves. Si me amas, Petre:
pase oves meas, quas? illius vel illius populos civitatis, aut regio-
nis, aut certè regni? oves meas, inquit. Cui non planum non des-
gnasse aliquas, sed assignasse omnes, nihil excipitur, ubi cisternis
turnit.

Probatur 2. ex Concil. Calced. act. 1. 2. & 3. ubi passim S.
Leo Papa vocatur Universalis Ecclesia Pontifex: & in Syno-
do 7. generali, act. 2. in Epistol. Adriani ibidem lecta & re-
cepta dicitur, Romanam sedem per totum terrarum orbem pris-
matum obtinere, omniumq. Ecclesiarum Dei caput existere.

Probatur 3. ex S. Ambros. in c. 3. ad Timoth. cum totus
inquit, mundus Dei sit; tamen dominus eius Ecclesia dicitur, cu-
mrus hodie rex est Damasus: & S. Hieronym. Epistol. ad
eudem Damasum, Ego, inquit, nullum primum nisi Chri-
stum sequens, Beatitudinibus, id est, cathedra Petri consolior;
super illam petram adificatam Ecclesiam scio, &c. quicunque
nunquam non colligit, dissipergit; & S. Prospero carmine
de in-

de ingratis, Sedes Roma Petri, quæ pastoralis honoris facia dicitur mundo, &c.

Dicendum 2. in materia fidei aliisque rebus, quæ ad mores, & disciplinam Ecclesiasticam pertinent, Romanum Pontificem esse summum legislatorem & judicem.

Hæc veritas, quæ indubitanter ab omnibus tenenda est, evidenter ac melius demonstrari non potest, quam ex continua praxi totius Ecclesiæ; in qua id constantes & religiose servatum est, ut, quoties oriretur controversia aliqua, vel difficultas in materia fidei aut in rebus ad mores & disciplinam Ecclesiasticam spectantibus, toties Apostolica sedes consulteretur: cuius rei fidem faciunt innumera prope responsa, statuta, decreta Romanorum Pontificum, ex quibus totum ferme iuris Canonici corpus conflatum est. Vnde summa cum ratione Innocentius Papa in Epist. ad Patres Concilii Carthag. quæ inter Augustinianas numeratur 4t. dicit, Non humana sed divina dictum esse sententia; ut quidquid de disjunctis remotiisque provincijs ageretur, non prius (alii Episcopi & Ecclesiæ praefates) ducerent esse finendum, quam ad Romanæ sedis notiam perveniret, cuius auctoritate, iusta quæ fuerit pronunciatio firmaretur: & in altera Ep. 93. ad Patres Concilii Milevitani, Diligenter, inquit, & congrue Apostoli o consulsit honoris, honoris inquam illius, quem, præter illa quæ sunt extrinsecus, scilicet manet omnium Ecclesiæ super anxiis rebus, quæ sententia antiquæ scilicet regula formam secuti, quantum semper ab orbe mecum nostis esse servatam, &c. scientes quod per omnes provincias de Apostolico fonte petentibus respondere semper emanent, præsertim quoties fidei ratio ventilatur. Quod etiam optimè explicavit S. Bernard. Epist. 90. ad Innocentium II. ubi sic Pontificem alloquitur; Oportet ad vestrum referri Apostolatum pericula aquaque, & scandala emergentia regno Dei, & præsertim quæ deside contingunt; dignum namque arbitror ibi potissimum resarcire damna fidei, ubi non possit sed sentire defectum: hac quippe est huius prerogativa sedis, cui enim alteri aliquando dictum est; ego pro te rogavi, Petre, ut non deficiat fides tua, &c. Quare merito unusquisque fidelium

S. Petri

¶ Petri Chrysologii monitum in Epist. ad Eutichem auctoritate illudque animo inscribere deberet: *Hortamur te, inquit, frater, ut hi, quæ à beatissimo Papa Romana civitatis scripta sunt, obedienter attendas; quoniam beatus Petrus, qui in propria sede vivit, praefat quarantibus fidei veritatem.*

¶.

De Conciliis.

CONCILIA quæ in Ecclesia celebrari solent, alia sunt Oecumenica seu generalia, quæ summi Pontificis auctoritate convocatis ex orbe universo Episcopis congregata sunt; Alia non Oecumenica seu particularia, quæ inferiorum Prælatorum auctoritate, ex aliqua provincia particulari, vel natione convocantur. De utrisque breviter hic agendum est: atque in primis quod spectat ad Concilia generalia.

Dicendum 1. Concilia generalia plenissimam habere potestatem condendi leges pro totius Ecclesiæ regimine; ad earumque observationem omnes & quoscunque fideles obligandi. Hæc veritas in confessio est apud omnes: cum generalia Concilia legitimè congregata universalem Ecclesiam repræsentent; Christusque Dominus expressis verbis edixerit *S. Matth. 18. Si quis Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus.* Sed difficultas est, quænam sint illa Concilia generalia, quæ pro legitimis haberi debeat. Pro cuius resolutione.

Dicendum 2. Concilia generalia legitima illa esse, quæ Romani Pontificis auctoritate congregantur, & in quibus vel per te vel per legatos præsidet. Prior huius assertionis pars probatur ex antiquissimo canone, in quo statuitur, *Præter sententiam Romani Pontificis Concilia celebrari non possunt Canonem Apostolicum esse testatur S. Marcellus Papa in Epist ad Episcopos Antiochenæ provinciæ; illumique renovavit Concil. Nicæn. i. ut habetur in Epist. Synodi Alexandrinæ ad Fœlicem & in Epist. Iulii. ad Episcopos*